About free will, if you'd like... #1 of 4
Vapaasta tahdosta, jos teille sopii… osa 1/4

Hei kaikki,

Tämä opetussarja ei koske ennaltamääräämistä, vaan sitä, mitä on vapaa tahto, miksi se on ja kuinka se hyödyttää meitä – mikä selittää paljon niistä vaikeuksista, joita meillä on tässä elämässä. Mutta ennaltamääräämineen on ongelma joillekuille, joten sallikaa minun käsitellä sitä ennen kuin menemme aiheeseemme.

Ennaltamääräämineen on uskomus, jonka mukaan ihmisellä on vapaa tahto tässä elämässä tehdä syntiä tai olla tekemättä syntiä, mutta hänellä ei ole vapaata tahtoa valita taivasta tai helvettiä. Hän uskoo, että Jumala on 'ennaltamäärännyt' hänet joko taivaaseen tai helvettiin.

Ennaltamääräämisen erheen aloitti Jean Calvin, ranskalainen uskonpuhdistaja noin vuonna 1530 ja tuon kapean ajattelutavan ulkopuolella sitä ei löydy juutalaisuudesta tai kristinuskon 2000 vuodesta.

Ennaltamääräämisoppi nojautuu kahteen pääjakeeseen. Pääasiallisin on Room. 8:29: "Sillä ne, jotka hän on edeltätuntenut, hän on myös edeltämäärännyt Poikansa kuvan kaltaisiksi..."

Tämä jae sanoo, että Jumala tiesi alusta lähtien, kuka tulisi pelastumaan ja kuka ei ja tuolla tiedolla tarjosi pelastuksen niille, jotka haluaisivat sen. Tässä ei ole mitään siitä, että on lukittuna joko taivaaseen tai helvettiin; se vain toteaa, että Jumala tietää kaiken ja tarjosi pelastuksen niille, joiden Hän tiesi haluavan sen. Se tarkoittaa, että vapaa tahto on koskematon.

Emmekö me tee päivämme alussa päätöksiä, jotka tarjoavat meille vaihtoehtoja päivän aikana? Alakoulussa opiskellessani äitini tiesi ennalta, että koulupäivääni kuului lounastunti, joten tietonsa perusteella hän valmisti koululounaani, mutta varmisti myös, että minulla oli taskussani rahaa. Hän tiesi ennalta, että oli kertoja, jolloin mieluummin söin koulun lounaan, joten hän määräsi ennalta sen, että minulla oli rahaa ostaa lounas, jos halusin. Hänen ennalta tietämistään ja ennaltamääräämistään (määrääminen ennen kuin asia tapahtui) käytettiin tarjoamaan minulle valinnan mahdollisuus lounaiden suhteen, mikä jätti vapaan tahtoni koskemattomaksi.

Emmekö me ennalta tietämisen perusteella tee päätöksiä, ennen kuin lähdemme töihin aamulla, määräämme ennalta, pitäisikö meidän ottaa sateenvarjo siltä varalta, että sataa kuten sääennusteessa on kerrottu? Emmekö vie lounaseväitä töihin syödäksemme siellä tai laitamme eväät taukotilan jääkaappiin, jos joku kutsuu meidät sen sijaan lounaalle? Meillä on perustavaa laatua olevaa ennakkotietoa päivästämme, joten määräämme ennakolta toimintalinjan tuon ennalta tietämisen perusteella. Se on kaikki mitä Jumala teki pelastuksen osalta, nille, joiden Hän tiesi uskovan, jos siihen annettaisiin mahdollisuus, Hän määräsi ennalta tarjottavaksi pelastuksen meille.

Toinen jae, jota usein käytetään oikeuttamaan perikato, on Room. 9: 13: " iin kuin kirjoitettu on: "Jaakobia minä rakastin, mutta Eesauta minä vihasin"." Paavali sanoo omin sanoin Mal. 1:2-3.

Malakian kirjassa ja Roomalaiskirjeessä Jumala puhuu siitä, kun Hän valitsi Jaakobin nimettäväksi uudelleen 'Israeliksi', ja sana 'vihata', kuten monet rabbit ja kristityt kommentaattorit huomauttavat, ei ole asiayhteydessä aktiivinen henkilöön kohdistuva sana 'vihata', vaan sen sijaan Hän teki eron Jaakobin (Israelin) ja Eesaun välillä.

Toisin sanoen Jumala ei puhu siunauksen ennaltamääräämisestä yhdelle veljekselle ja ennaltamääräämisestä helvettiin toiselle veljekselle; Hän puhuu Malakialle (VT:n viimeinen kirja) pelkästään Israelin historiasta asettaen vastakkain kahden heidän edustamansa kansan historiat.

Eesauta kutsuttiin 'Edomiksi' ja eedomilaiset vihasivat Israelia ja kieltäytyivät antamasta Israelin kulkea heidän maansa halki, kun he olivat tulleet Egyptistä, kuten myös hänen toiset jälkeläisensä amalekilaiset, jotka taistelivat Israelia vastaan 2. Moos. 17:ssä ja Jumala vannoi, että Hän tuhoaisi heidät pois maan päältä siksi, että he olivat tehneet niin.

Pieni joukko ihmisiä uskoo yhä ennaltamääräämiseen, mikä ruokkii pelkoa ja tunnekuohua, vie toivon ja uskon heidän elämästään ja jota käytetään oikeuttamaan heidän epäuskonsa. Kuten jokainen, joka haluaa seurata Jumalaa, heti kun he näkevät Sanan tasapainon ja sallii Hänen kurottautua syvälle heidän sisimpäänsä, he vastaavat Hänen rakkauteensa. Mutta jotkut kamppailevat vuosia tuossa erheessä ajatellen, että Jumala on hyljännyt heidät eikä heille ole mitään toivoa.

Vapaa tahto – olet täysivaltainen olento

Kun Herra Jumala teki ensimmäisen miehen ja naisen ja asetti heidät puutarhaan, Hän huomautti, että heillä on vapaa tahto valita elämä tai kuolema, siunaus tai kirous, hengellinen ero Jumalasta tai Hänen kanssaan vaeltaminen.

Hän neuvoi heitä vahvasti valitsemaan elämän ja kehotti heitä vahvasti olemasta syömättä hyvä ja pahan tiedon puusta, kuten Hän sanoi 1. Moos. 2:17:ssä: "...pitää sinun kuolemalla kuoleman." Tarkoittaen sitä, että kun kuolet hengellisesti, tulet kuolemaan fyysisesti. Paavali totesi tämän uudelleen Room. 5: 12:ssa: "Sen tähden, niin kuin yhden ihmisen kautta synti tuli maailmaan, ja synnin kautta kuolema, niin kuolema on tullut kaikkien ihmisten osaksi..."

Minun täytyy todeta, että 'hengellinen kuolema' ei ole olemassaolon lakkaamista tai sitä, että joku on horroksessa hengellisesti, sen sijaan se on lausunto koskien sen elämän luonnetta, joka ihmisen hengessä on. Ihmisen henki on ikuinen ainoan kysymyksen ollessa se, minkä valtakunnan kansalainen tuo ihminen on? Ihminen, joka ei ole uudestisyntynyt, voi yhä toimia hengen maailmassa, mikä on sitä, miten okkultismissa mukana olevat toimivat ja varmasti ennen kuin me synnyimme uudesti, tunsimme sydämessämme Jumalan nykäisyn vastata Hänen kutsuunsa. Ihmisellä, joka ei ole uudestisyntynyt, on henki, joka on elossa ikuisuusmerkityksessä, mutta hänen hengessään ei ole Jumalan elämää.

Herra Jumala asetti kummankin puun Aadamin ja Eevan eteen ja totesi väärän valinnan tekemisen seuraukset. Vuosisatoja myöhemmin Hän toimi samoin Israelin kanssa 5. Moos. 30: 19:ssä: ".... minä olen pannut sinun eteesi tänä päivänä elämän ja kuoleman, siunauksen ja kirouksen, sen tähden valitse elämä, että sekä sinä että sinun jälkeläisesi elävät ja rakastavat Herraa sinun Jumalaasi..." (suomennos tässä)

Tahtosi on vahvempi kuin Jumala tai paholainen

Olemme täysivaltaisia olentoja, eikä Jumala eikä paholainen kykene pakottamaan meitä tekemään mitään. Herra Jumala asetti puut puutarhaan ja antoi ohjeet, mutta Hän voi voinut pakottaa heitä syömään yhdestä tai toisesta. Paholaisen täytyi houkutella Aadamia ja Eevaa saadakseen heidät tekemään syntiä, mutta hän voi voinut käyttää heidän vapaata tahtoaan heidän puolestaan. Vapaa tahto merkitsee, että olemme täysivaltaisia olentoja.

Jopa meidän UT:n aikoinamme meitä käsketään karkottamaan riivaajat pois elämästämme ja niiden elämästä, joiden kanssa polkumme kohtaavat ja jotka haluavat olla vapaita, mutta emme voi ottaa auktoriteettia ihmisen hengen yli. Olemme täysivaltaisia.

Useimpien kristittyjen kohdalla ongelmana on arkuus siksi, ettei ole selkärankaa

Heti kun tajuat, että tahtosi an täydellisen täysivaltainen, voit olla pysäyttämätön vanhurskauden suhteen. Paholainen on tuolla jossakin emmekä ole tietämättömiä hänen juonistaan, mutta emme pelkää, sillä hän ei voi pakottaa meitä tekemään mitään, ja jos sattuisivat kohtaamaan, voimme nousta häntä vastaan ja käskeä hänet pois. Asia on niin yksinkertainen.

Voimme yrittää vaikuttaa uskosta osattomiin, että he vaeltaisivat Jumalan kanssa, mutta jos he valitsevat olla tekemättä niin, on olemassa valtakunta nimeltä helvetti, jonne he saavat mennä toisten kanssa, jotka eivät halua Jumalaa, ja joka on annettu Jumalan armollisuudesta niitä varten, jotka Hänet torjuvat. Hän antaa heille sen mitä he haluavat – paikan ilman Jumalaa – sillä Hän ei voi pakottaa ketään vaeltamaan kanssaan. Kyse on täysin meidän valinnastamme.

Miljoonat uskosta osattomat voittavat synnin elämässään yksinkertaisesti käyttämällä vapaata tahtoaan. He päättävät lopettaa jonkin riippuvuuden, harjoittaa kurinalaisuutta ruokansa suhteen, kuntoilevat, päästävät irti tuhoisista tavoista, ajatuksista ja tunteista elämässään, kaikki tuo vapautuakseen kaikista näistä asioista tahtoaan käyttämällä – ilman Jumalan apua. He vapautuvat käyttämällä vapaata tahtoaan. Ja heidän henkilökohtaiset riivaajansa perääntyvät, koska ne eivät löydä sijaa itselleen harjoittaa omaa tahtoaan tuon ihmisen yli, joten ne vaeltelevat etsiskelemässä muita uhreja, joihin vaikuttaa tahtonsa alaisina.

Kuitenkin kuinka monia kristittyjä piinaa ajatus siitä, että he ovat voimattomia unissa tai jonkun henkilön kautta tai heidän ajatuksissaan tai tunteissaan tapahtuvia demonisia hyökkäyksiä vastaan? Kuinka monille kristityille on opetettu väärin, että he ovat heikkoja ilman Kristusta ja ovat alttiita sille, että paholainen leikittelee heidän kanssaan niin kuin kissa hiiren kanssa ennen kuin se ahmii saaliinsa?

Kasva aikuiseksi, kristitty! Käytä tahtoasi ja seiso lujana! Vapaaseen tahtoosi voivat Jumala tai paholainen vain vaikuttaa, mutta kumpikaan ei voi pakottaa sinua tekemää tai ajattelemaan tai tuntemaan mitään. Olet täysivaltainen olento. Se lisänä oleva fakta, että Kristus on meissä, tekee meistä kaikkein voimallisimpia ihmisiä tämän planeetan päällä. Meillä ei vain ole vapaa ja suvereeni tahto, vaan olemme valinneet käyttää tuota vapaata tahtoa vaeltamaan Jumalan kanssa ja sen tähden Hän on voimaannuttanut meidät keinoilla, jotka auttavat pitämään meidät vapaina ja auttamaan toisia olemaan vapaita Hänessä.

Piste. Kappale lopussa. Loppu – kasvata selkäranka! Vapaa tahtosi on vahvempi kuin paholainen. Jatkan tuosta ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,

John Fenn/LL

About free will if you like, or not. 2 of 4...knowing what we have.
Vapaasta tahdosta, jos teille sopii, tai ei, osa 2/4… sen tietäminen mitä meillä on.

Hei kaikki,

Vahvistettuamme sen, että olemme täysivaltaisia olentoja ja ettei Jumala tai paholainen voi pakottaa meitä tekemään mitään, havaitsemme sen tarkoittavan meidän olevan 100% tilivelvollisia teoistamme. Olemme täysivaltaisia, kuitenkin meidät on luotu, olemassaolomme ei ole itsenäistä tarkoittaen sitä, että olemme ennen kaikkea tilivelvollisia Luojallemme, sitten toissijaisesti toisillemme.

Olemme 100% tilivelvollisia teoistamme

Olemme vastuussa siitä, mitä ajattelemme, tunnemme, teemme. Riippumatta siitä, asummeko palatsissa tai vankilassa, olemme vastuussa juuri nyt, tänään, siellä missä asumme,

ajatuksistamme, emootioistamme ja teoistamme. Ja meistä pidetään huolta vaeltaessamme Hänen kanssaan jokaisella näistä alueista, jos vain haluamme.

Kristillisillä markkinoilla on kaikenlaisia 'palvelutehtäviä', jotka on rakennettu sen ajatuksen ympärille, että joku muu on vastuussa meidän tämänhetkisestä tilastamme. Yleinen teema niissä jokaisessa on, että joku toinen estää minua olemasta kaikkea sitä mitä voin olla Kristuksessa. Jollekulle se saattaa olla isoäidin isoäiti kahden vuosisadan takaa, joka päästi jonkin hengen perheeseen ja nyt tuo sukupolvia piinannut henki estää minua olemasta kaikkea sitä mitä voin olla Kristuksessa.

Saattaa olla, että minulle tapahtui jotakin, kun olin lapsi, ja se vahingoitti minua tunnetasolla niin, että toimin niin ja niin elämässäni enkä sen tähden kykene tuntemaan, aistimaan tai olemaan lähellä Jumalaa.

Saattaa olla niin, että Jumala salli elämääni jonkun ihmisen, joka teki niin tai niin minulle, mikä tekee nyt vaikeaksi luottaa Herraan.

Saattaa olla niin, että joku Jumalan mies tai nainen, johon luotin, lankesi pois armosta, joten sen tähden lakkasin uskomasta Jumalaan.

On kaiken tyyppisiä syitä, jotka ovat pohjimmaltaan vain tekosyitä sille, että ei olla 100% vastuussa siitä, missä juuri nyt on omien ajatustensa, emootioidensa, tekojensa osalta. Tietysti toiset tekevät asioita, jotka vaikuttavat meihin, mutta meidän tulee olla, kuten Paavali totesi Fil. 4:12-13:ssa: "Osaan elää runsaudessa, olla nöyrrytettynä, osaan sen, kuinka olla runsaudessa, kuinka puutteen alaisena. Olen siirtynyt uuteen ulottuvuuteen ja osaan olla riippumaton olosuhteistani, sillä voin tehdä kaiken Kristuksen kautta, joka minua vahvistaa." (suomennos tässä)

Älä vaienna minua huudollasi nyt vain siksi, että julistan tosi hyvin

Uuden testamentin totuus sanoo, että kaikki asiat alkavat uudelleen heti kun hengen ihmisemme on luotu uudeksi Kristuksessa. Lakkaa yrittämästä löytää sitä yhtä hengellistä avainta, joka avaisi taivaan rikkauksien kammion lukot ja huolenpidon sinulle. Jos meitä vaivaa emotionaalinen tai fyysinen tila, joka on siirtynyt sukulinjassa, syy ei ole tärkeä, koska se mikä ON tärkeätä on, että 'Hänen haavainsa kautta te olette parannetut' – tuo 1. Piet. 2:24:n lausumaan ei liity asteriskia, joka toteaisi 'paitsi sukukirousten tapauksissa tai perheenjäsenten osallistuttua menneisyydessä okkultismiin tai jonkun tehtyä jotakin sinulle ollessasi lapsi.'

Elämässä on varmasti enemmän salaisuuksia, kuin on vastauksia, mutta minulle ei ole annettu tehtäväksi saada selville jokaista sukuni mennyttä sukupolvea koskevaa mysteeriä, vaan sen sijaan minulle on annettu tehtäväksi vaeltaa Isän ja Herran Jeesuksen kanssa tänään, juuri nyt, siinä missä olen elämässä. On monia asioita, joita emme tule tietämään taivaan tällä puolen. Lepää siinä ja päästä irti.

Muistako efesolaiset, jotka polttivat okkultismia koskevat kirjansa Apt. 19:ssä? Missä Paavalin kirjeessä efesolaisille näet hänen puhuvan heille heidän menneisyydestään tai sukuhistoriastaan, joka avasi oven okkultismille tai siitä, mikä menneisyyden esivanhempi aiheutti sen, että joku heistä oli siinä tai tässä fyysisessä vaivassa, tai heidän lapsuudestaan selityksenä heidän ruumiinsa tai mielensä vaivasta?

Niitä kohtia ei ole yhtään. Hän sanoo yksinkertaisesti, että pukekaa yllenne Kristus ja vaeltakaan Hänessä – se on Uuden testamentin totuus. Ole vastuussa itsestäsi ja jos on jokin mysteeri koskien sitä, miksi et ole parantunut tai miksi sinulla on sellaisia tunne-elämän vaikeuksia, niin etsi Häntä saadaksesi vastauksia, vetäydy lähelle Isää ja Herraa suoraan, sillä he asuvat sinussa,

äläkä etsi jotakin kaavaa tai jotakuta 'hengellistä asiantuntijaa' ratkaisemaan ongelmasi. Konsultoi muita kyllä, mutta pidä ytimessä vaelluksesi Hänen kanssaan.

Kun seisomme Herran edessä tekemässä tiliä, kyse ei ole taivas vai helvetti – tuomiosta, vaan tilinteosta sen suhteen, mitä olemme tehneet opittuamme tuntemaan Hänet. Paavali kertoi korinttilaisille 1. Kor. 3: 1-15:ssa, että jotkut ovat pelkkiä vauvoja Kristuksessa syöden hengellistä maitoa, kun heidän pitäisi näissä asioissa syödä lihaa (=vahvaa ruokaa, suom. huom.). Mutta koska he kieltäytyvät kasvamasta kateudesta, riidoista, kuppikunnista ja jos he kantavat näitä asioita kuolemaan saakka, ne tulevat olemaan kuin puuta, heinää ja olkia, joka palaa pois, kun he seisovat Hänen edessään. Paavali kehottaa heitä panemaan syrjään nuo lihalliset asiat ja kasvamaan aikuiseksi luonteensa puolesta Kristuksessa muodostaen kultaa, hopeaa ja jalokiviä koristamaan elämäänsä.

Riippumatta siitä, mitä sinulle on tapahtunut elämässä, juuri nyt, juuri tänä päivänä, pane se syrjään palvoaksesi Herraa ja tästä päivästä eteenpäin ota vastuu ajatuksistasi, tunteistasi, teoistasi. Tule ylös Hänen korkeammille teilleen ja ajatuksilleen, kuten meille kerrotaan Jes. 55:ssä, hyläten omat tiesi ja ajatuksesi.

Lyhyesti: vaellamme Jumalan kanssa, koska Hän on Jumala, ei siitä syystä, mitä Hän voi tehdä hyväksemme. Puhdista motiivisi, olemme 100% tilivelvollisia itsestämme.

Vapaa tahto sallii meidän tehdä virheitä

Se tosiasia, että meidän sallitaan tehdä virheitä, merkitsee myös, että Jumala on tuossa prosessissa. Kuten olen aiemmin sanonut: "Hyvin usein Jumala ei ole jokin tapahtuma, Hän on vastauksessa johonkin tapahtumaan."

Se tarkoittaa, että ihminen voi kohdata Hänet sillä polulla, jolle meni välttääkseen Häntä.

Se tarkoittaa, että Hän nauttii tuosta prosessista. Kvanttifysiikan tavoin asian ilmaisten voisimme sanoa, että Jumala on Henki, jolla on hengellinen ruumis ja taivas on todellisempi kuin fyysinen (maailma, suom. lisäys) sillä näkymätön loi näkyväisen. Mutta se tarkoittaa myös, että Hänellä ei ole mitään muuta tapaa kokea fyysistä maailmaa kuin ihmisolentojen välityksellä. Itsessään Hän ei tuossa Hengen maailmassa ole rajoitettu ajan ja avaruuden suhteen, mutta luomalla meidät uudeksi hengen ihmisessämme ja asuessaan meissä, Hän saa elää ja kokea ajan ja avaruuden rajoitukset.

Hän nauttii tästä prosessista, tästä kokemuksesta, jota kutsumme elämäksi. Hän ei vain kulje kanssamme halki elämän, Hän asuu meissä vaeltaen halki tämän elämän, tietäen ja tuntien Itsessään meidän ajatuksemme, tunteemme, jokaisen emotionaalisen huipun ja laakson sekä fyysisen haurauden. Virheitä tulee sen myötä, että on ihmisolento eikä Hän pimahda siitä, että olemme jälleen tehneet syntiä tai ajatelleet tämän tai tuon oudon tai jumalattoman ajatuksen. Kun Hän katsoi ajan käytäviä pitkin ja päätti antaa meille Jeesuksen ristillä, Hän teki niin tietäen hyvin ja täydellisesti ne virheet, jotka tekisimme jopa opittuamme tuntemaan Jeesuksen.

"Hän antoi meille ylösnousemuselämän ja veti meidät Itsensä luo elämäämme koskevalla pyhällä kutsumuksellaan. Eikä se johtunut mistään hyvästä, jota olisimme tehnyt, vaan Hänen jumalallisesta mielihyvästään ja ihanasta armostaan, joka vahvisti meidän liittomme voidellun Jeesuksen kanssa, *jopa ennen kuin aika alkoi. "2. Tim. 1: 9, Passion- englanninnoksen suomennos *kreikaksi: 'ennen ikuisia aikoja'.

Sinun sallitaan olla inhimillinen

Vapaa tahto tähän armoon yhdistettynä tekee jommankumman näistä kahdesta asiasta ihmiselle: joko hän tuntee armon ja tulee armon voimaannuttamaksi ja olemaan kaikkea sitä mitä hän voi tuossa armossa olla tai hän käyttää armoa väärin, käyttäen jokaista vapauden suomaa etua henkilökohtaiseksi hyödykseen. Kristus teki meidät vapaiksi olemaan tekemättä syntiä, mutta jotkut pitävät tuota vapautta lupakirjana synnintekoon, kuten Juudas kirjoitti jakeessa neljä kehottaessaan meitä: 'Älkää kääntäkö Jumalan armoa lupakirjaksi synnintekoon.'

Meidän sallitaan olla inhimillisiä, sillä antaessaan meille vapaan tahdon Hänen sitten tuolla teolla täytyi järjestää se, kuinka varautua virheisiin, jotka tulevat siitä, että antaa vapaan tahdon niin rajallisille ja tietämättömille olennoille. Tuo varautuminen on Kristus, pelastus, anteeksianto. Mutta meidän sallitaan olla inhimillisiä.

Totesin tuon eräälle henkilölle kaupassa – hän tuli lujaa hosuen käytävää pitkin ostoskärryjään työntäen ja melkein osui minuun ja pyysi vuolaasti anteeksi. Sanoin: "Ihan ok, sinun sallitaan olla inhimillinen." Hän katsoi minuun hassu helpotuksen ilme kasvoillaan sanoen: 'Kiitos siitä'. Kun hän hitaasti käveli toista käytävää pitkin, tajusin, että hän tarvitsi tuota armoa ja sen tajuamista sinä päivänä, sitä että on ok olla inhimillinen.

Vapaa tahto merkitsee, että olemme täysivaltaisia, mutta tilivelvollisia Luojallemme. Se tarkoittaa, että virheitä tulee, mutta Jumala voidaan löytää virheissä, siinä prosessissa. Se tarkoittaa, että kun Hän antoi vapaan tahdon niin epätäydellisille olennoille, Hän myös varautui tuollaiseen heikkouteen Jeesuksen ristin ja ylösnousemuksen kautta. Hän tarjosi ratkaisun ristin uhrissa ja voiman elää luonnollisten inhimillisten heikkouksien yläpuolella ylösnousemusvoimassa.

Vapaa tahto mahdollistaa meille emootiot, emmekä koskaan tiedä mitä meillä on, ellemme opi käyttämään vapaata tahtoamme… jatkamme siitä ensi viikolla. Siihen saakka, siunauksin,

John Fenn/LL

About free will if you like 3 of 4, finding purpose
Vapaasta tahdosta, jos teille sopii osa 3/4… tarkoituksen löytäminen

Hei kaikki,

Teini-vuosinani isäni jätettyä perheemme olin monissa eri töissä. Niihin kuului maataloustöitä, heinän paalittamista ja aidanpylväiden maalaamista, maissin kukintojen poistamista, rikkaruohojen leikkaamista vanhan tehtaan ympäriltä, pitsantekoa ravintolassa, huonekalujen kuljettamista ja jopa leiriohjaajana toimimista.

Mutta minulla oli ystävä, joka varttui varakkaana ja teki vain 'pehmeitä' töitä, jos niitäkään tietäen, että hän aikuistuttuaan perisi perheyrityksen. Hän ei tiennyt, mitä hänellä oli tai millaista oli kärsiä puutteesta.

Vapaa tahto sallii meidän tietää, mitä kaikkea meillä on ja mitä meillä ei ole

Työssäni opin fyysiset kykyni. Opin hallitsemaan tunteitani ja kuinka paljon saatoin vaatia keholtani. Opin budjetoimaan rahankäyttöni ja tuntemaan palkkapussin arvon. Opin monia elämänläksyjä käyttämällä vapaata tahtoani työn tekemiseen ja rahan ansaitsemiseen. Vapaan tahdon käyttäminen antoi minulle tuon kokemuksen.

Kun Paavali kirjoitti Timoteukselle 2. Tim.2:ssa, hän käski tätä tekemään työtä kuin sotilas miellyttääkseen Häntä, joka hänet oli värvännyt. Tuohon aikaan Rooman valtakunta värväsi miehiä, joiden elämä oli mitä rankinta. Haluttiin maanviljelijöitä ja karjankasvattajia ja

paimenia, rakennustyöntekijöitä ja työläisiä. Haluttiin nuoria miehiä, jotka tunsivat rankan elämän, koska tiedettiin, että he kykenivät kestämään sotilaana olemisen vaikeuksia.

Meidän aikanamme joku kristitty saattaa katsoa rankkaa elämäänsä, hirvittävää kasvatustaan, tekemiään virheitä tai saamiaan vaurioita ja ajatella, että se tekee hänet kelpaamattomaksi Herrassa. Jotkut jopa epäilevät, ettei Hän haluaisi heitä. He ajattelevat virheellisesti, että koska he kamppailevat menneisyytensä kanssa, Jumalakin tekee niin. He ovat väärässä.

Hän ei kamppaile menneisyytesi kanssa, Hän arvostaa sitä, koska Hän tietää, että se tekee sinusta suurenmoisen sotilaan Hänessä. Jeesus kuoli ja herätettiin kuolleista, jotta voisit tuntea menneisyytesi voittamisen voiman. Tunnet paholaisen, tunnet omat heikkoutesi, tunnet Kristuksen armon. Olet juuri se, jota Hän etsii!

Vapaalla tahdollasi olet saanut selville maailman tarjoamat huiput ja laaksot ja olet löytänyt Kristuksen! Vapaan tahtosi käyttäminen on se keino, jolla olet saanut selville, mitä sinulla on Hänessä. Jos pelkästään ottaisit rennosti halki elämäsi, et koskaan tietäsi, mitä Hän on sinulle antanut ja että on hävittävänä helvetti ja voitettavana taivas.

Vapaa tahto antaa tarkoituksen ja merkityksen elämälle

Tarkoitus on usko siihen, että jollakin on käyttötarkoitus tai olemassaolon syy. Merkitys on se arvo, jonka me sille annamme. Se tarkoittaa, että kun Luojamme on antanut vapaan tahdon, se todistaa meillä olevan tarkoituksen, syyn olla olemassa. Lisäksi sen tietäminen, että olemme Kristuksessa, antaa meille merkityksen – olemme Isän lapsia, aatelisia Hänen valtakunnassaan. Meillä on tarkoitus ja merkitys.

Monet kristityt tulevat Herran luo etsien elämälleen tarkoitusta ja merkitystä. Tulemme 'sellaisena kuin olemme', mikä merkitsee hyvin usein sitä, että tulemme Jeesuksen luo arvioiden elämäämme perustuen elämän kokemukseemme, katsoen olkamme yli menneisyyttämme. Mutta meidän täytyy harjoittaa tuota samaa vapaata tahtoa, joka johti meidät Kristuksen luo, tekemällä mitä Paavalin täytyi tehdä: "En katso saavuttaneeni… mutta sen mitä teen on tämä… unohtaen ne asiat, jotka ovat takana päin; jatkan sitkeästi eteenpäin kohti Jumalan korkeata kutsumusta (kutsua) Kristuksessa Jeesuksessa.' (Fil. 3: 13-14, suomennos tässä)

Hän odottaa sinua

Koska olemme 100% vastuussa elämästämme, voimme liikkua mihin tahansa suuntaan mihin haluamme. Jotkut ihmiset pysähtyvät elämässä odottaen Jumalan kertovan heille mitä tehdä. Useimmiten kuitenkin Hän reagoi meidän päätökseemme. Kun olin teini isäni jätettyä perheemme etsin, mitä halusin tehdä elämälläni. Kävin kuvaamataidon tunneilla, urheilusukellustunteilla, lentotunneilla ja jätin kaikki ne kesken koska etsin jotakin yhtä asiaa, josta saisin tyydytyksen.

Kun kohtasin Herran, menin suoraan Isän luo ja löysin täydellisen tyydytyksen ja tarkoituksen. Vaikka tuolloin epäilin, että Jeesus ja Isä edes haluaisivat tarjoustani olla heidän palveluksessaan, tiesin ainakin, että päätyisin taivaaseen. Mutta Hän yksinkertaisesti odotti, että työstäisin ajatukseni ja tunteeni, karsien vaihtoehtoja sen suhteen, mitä elämälläni tekisin, kunnes löysin Hänet.

Olisin voinut toteuttaa high schoolin suunnitelmani ja opiskella meribiologiksi ja olisin ollut suurenmoinen meribiologi, joka on kristitty. Hänelle se olisi käynyt. Olisin voinut jatkaa collegen pääaineeni parissa, joka oli virkistys- ja luonnonsuojelualueiden hallinnointi sivuaineeni ollessa villieläin- ja riistanhoito. Olisin voinut olla luonnonsuojelualueen työntekijä, joka olisi opastanut ihmisiä luonnon ihmeisiin, ja Hänelle se olisi käynyt. Mutta Hän antoi minun työstää

vapaan tahdon mekanismien läpi tehdessäni karsintaa sen suhteen, mitä todella halusin elämässä, vaeltaa Hänen kanssaan ja auttaa myös toisia oppimaan tuntemaan Hänet.

Juuri vapaa tahto sai minut etsimään tuota elämän tarkoitusta. Se merkitsee sitä, että sen tarkoituksen tutkiminen, miksi meidät pantiin tälle planeetalle, on terveellistä, jopa jumalista, sillä siinä prosessissa saamme selville, mitä Hän on pannut sisällemme ja mitä ei.

Vapaa tahto pakottaa meidät tekemään valintoja

Aadam ja Eeva luotiin ja sijoitettiin tarkoituksellisesti puutarhaan, joka pakotti heidät käyttämään vapaata tahtoaan valita Elämä tai kuolema. Israel tuotiin tarkoituksellisesti pois Egyptistä vastaanottamaan Jumalan Sana, ja sitten sille sanottiin: 'Olen asettanut eteenne tänä päivänä elämän ja kuoleman, siunauksen ja kirouksen. Sen tähden valitkaa elämä...' Jumala pakotti heidät valitsemaan.

Joh. 6: 1-13:ssa 5.000 miehen joukko plus naisia ja lapsia tuli Jeesuksen luo ja Hän halusi ruokkia heidät. "… sanoi hän Filippukselle: "Mistä ostamme leipää näiden syödä?" Mutta sen hän sanoi koetellakseen häntä, sillä itse hän tiesi, mitä aikoi tehdä."

Jumala ei testaa meitä pahalla; Hän testaa meitä valinnoilla. Hän asettaa eteemme valintoja ja sitten katsoo nähdäkseen, mitä valitsemme. Ja koska voimme valita joko viisaasti tai epäviisaasti, joka elämän ja siunauksen polun tai kuoleman polun, olemme 100% vastuussa emmekä voi syyttää Häntä mistään. Hän tekee aina voitavansa meidän puolestamme sen perusteella, mitä valitsemme.

Vapaa tahto sallii meidän tietää, mitä meillä on ja mitä ei. Vapaa tahto antaa tarkoituksen ja merkityksen elämälle. Vapaa tahto pakottaa meidät tekemään valintoja, pakottaa meidät olemaan vastuussa teoistamme ja kaikessa tässä kasvamme ihmisinä ja kasvamme ihmisinä Kristuksessa. Vapaa tahto merkitsee myös, että meillä on tunteita, sillä roboteilla ei ole tunteita… jatkamme tästä ensi viikolla päättäen tämän opetussarjan. Siihen saakka, siunauksin, John Fenn/LL

About free will if you like 4 of 4
Vapaasta tahdosta, jos teille sopii osa 4/4

Hei kaikki,

Suurin yksittäinen sähköpostilla saamani kysymys koskee tunteita ja ajatuksia. Elämme kulttuurissa, johon kuuluvat lyhyet videoiden ja äänen ryöpsähdykset, jotka on suunniteltu herättämään tunteita, käyttämään hyväksi pelkoja ja epäilyä, ja jotka harvoin vetoavat ihmisen korkeampiin ja jaloihin tunteisiin ja ajatuksiin.

Langenneen ihmisluonnon kautta olemme myös itsekeskeisiä ja elämme vaurioituneessa ja langenneessa maailmassa. Elämänkokemus saa aikaan sen, että jotkut varttuvat ilman, että heidän on koskaan tarvinnut hallita tunteitaan ja ajatuksiaan – he elävät 'tunneperäisen järkeilyn' mukaan, mistä olen kirjoittanut aiemmissa 'Ajatuksissa'. Vapaa tahto tekee mahdolliseksi sen, että löydämme tasapainon.

Vapaa tahto antaa meille kyvyn omata tunteita ja oppia, kuinka hallita niitä

Koska emme ole robotteja, vaan täysivaltaisia olentoja, se merkitsee meidän olevan vastuussa siitä, mitä ajattelemme, mitä tunnemme ja kuinka toimimme. Tunteet yllyttävät meitä toimimaan ja vaikuttavat päätöksiimme. Tunteet luovat arvon maailmallemme, mutta ne ovat kuin jokia, joista jokainen menee johonkin suuntaan ja kantaa mukanaan tietyn määrään vettä

ja sisältöä. Tunteet sallivat meidän kokea ihmisenä olemisen korkeudet ja syvyydet, ja ne on annettu meille, että saatamme tasapainottaa järkeä tunteella, sillä elämä vaatii tuota tasapainoa, jotta teemme viisaita päätöksiä.

Tunnistaen sen ristiriidan, joka on sen osan välillä ajatuksiamme ja tunteitamme, joka haluaa vaeltaa Herran kanssa ja sen osan välillä, joka ei halua, Paavali kirjoitti 2. Kor. 10: 4-6, että meidän tulee hajottaa "…maahan järjen päätelmät ja jokaisen varustuksen, joka nostetaan Jumalan tuntemista vastaan, ja vangitsemme jokaisen ajatuksen kuuliaiseksi."

Meistä saattaa tuntua jonain kylmänä ja sateisena aamuna, että haluamme jäädä kotiin, mutta sivuutamme tunteemme ja nousemme ylös valmiina töihin tai kouluun. Jotkut kristityt eivät koskaan vie tuota jokapäiväistä kurinalaisuutta ajatuksiinsa ja tunteisiinsa pelastusta koskien. He elävät ristiriitaisuudessa: kykenevinä sivuuttamaan tunteensa ja nousemaan ylös sängystä ja menemään töihin, mutta kykenemättöminä hallitsemaan tunteita ja pelkoja, jotka kertovat heille, että he ovat ehkä loukanneet Jumalaa liian monta kertaa ja Hän on potkaissut heidät ulos valtakunnasta.

Tunteet asianmukaisesti tasapainossa ja kuuliaisina Kristukselle tekevät mahdolliseksi sen, että järkeilemme asianmukaisesti. Jos ajatukset ja tunteet ovat epätasapainossa, ne vaikuttavat meihin niin, että vaikka näemme jonkin kohdan Raamatussa, sivuutamme lukemamme ja sen sijaan valitsemme (vapaa tahto) toisia jakeita, jotka ovat käyvät yksiin sen kanssa, miltä meistä tuntuu - pelkäämme pelastuksemme puolesta, pelkäämme, että olemme syyllistyneet syntiin, jota ei anneta anteeksi. Emme tunne Jumalaa tunteidemme kautta, tunnemme Hänet Hänen Henkensä ja Sanan kautta. Hän voi tosiaankin vaikuttaa tunteisiimme, mutta emme tunne Häntä tunteiden perusteella.

Vapaa tahto mahdollistaa sen, että elämme moraalin mukaan – moraalin ollessa oikean ja väärän välinen ero

Ihminen, joka valitsee omenan ja appelsiinin välillä ei ole yhtään erilainen kuin apina, joka valitsee omenan ja appelsiinin välillä – emme aidosti käytä vapaata tahtoa. Vapaaseen tahtoon kuuluvat moraalia koskevat päätökset – uhraukset, koska se on oikein. Oikein toimiminen silloin, kun kukaan ei katsele.

Meillä on kyky hillitä impulssi ja tehdä jotakin muuta. Koirasi voi hajottaa jonkin huoneen, mutta sillä ei ole mitään moraalikompassia ohjaamassa sitä. Ihmisillä on kyky tarkastella jotakin tilannetta ja arvioida sitä sekä sivuuttaa tunteet ja toimia oikein. Kyse on meidän päätöksestämme. Ei Jumalan. Ei paholaisen. Vapaa tahto pakottaa meidät tekemään moraalisia päätöksiä.

Ihmiset, jotka kieltäytyvät ottamasta vastuuta elämästään, haluavat olla kuin tuo appelsiinin valitseva apina. He haluavat elää ikään kuin heidän teoillaan ei olisi mitään seurauksia, niihin ei liittyisi mitään moraalista arvoa. Joku voi varastaa perheenjäseneltä eikä ilmaise mitään ulkonaisia katumuksen merkkejä. Mutta hän ei ole apina. Hänen elämänsä on suurempi kuin pelkästään sen valitseminen, mitä ruokaa syödä, siihen kuuluu moraalivalintojen tekemistä, johon liittyy toisia, joita hän on satuttanut tai auttanut. Vastuun ottaminen teoistamme on se, mitä vapaa tahto meille antaa. Juuda kirjoitti jakeessa neljä: 'älkää kääntäkö Jumalan armoa lupakirjaksi synnin tekemiseen.' (suomennos tässä) Vapaa tahto mahdollistaa sen, että teemme juuri noin – oikeutamme synnin, koska olemme armossa. Tai voimme ymmärtää, että vapaan tahdon armo voimaannuttaa meidät elämään jumalista elämää kasvaessamme ihmisinä ja kasvaessamme aikuisiksi Kristuksessa.

Oletko huomannut, että Uuden testamentin kirjeissä syytetään erinomaisen vähän paholaista? Oletko huomannut, että kaikki kirjoittajat opettavat henkilökohtaisen vastuun ottamista,

Jumalan kanssa vaeltamista, uutena luomuksena Kristuksessa vaeltamista ja kasvamista kristillisessä luonteessa ja ajatuksissa ja tunteissa? Paholaista tuskin mainitaan. He asettavat yksilön vastuuseen. Katso mitä Jeesus teki puolestasi, ota vastuu ja kasva aikuiseksi ja reagoi kuten sinun pitäisi Häneen, joka maksoi niin suuren hinnan sielustasi! Juuri siitä heillä oli kyse.

Vapaa tahto mahdollistaa sen, että meillä on toivo

Kun Jumala ilmestyi Aabrahamille ja aloitti suhteen häneen, se ei vain tehnyt kaikista uskonnollisista kaavoista merkityksettömiä, vaan se toi ihmiskunnalle toivon. Aabrahamin päivinä jokainen oli mukana uskonnollisissa rituaaleissa miellyttääkseen jumalia. Elettiin siinä pelossa, että jos tehtiin jotain väärin, loukattiin jotakin jumalaa tai jumalatarta jollakin tavoin, iskisi tuho. Kun Jumala kutsui Aabrahamin tuntemaan Hänet ja tarjosi sitä koko ihmiskunnalle, se toi tullessaan toivon. Ihminen saattoi jatkaa uskonnollista rituaalia, jos halusi, mutta hänellä oli vapaa tahto tuntea Kaikkivaltias Jumala, saada suhde Häneen. Vapaa tahto mahdollistaa sen, että meillä on toivo, että tunnemme Isän, että tiedämme, että pahin asia, joka meille koskaan voi tapahtua on, että menemme taivaaseen. Se on luja toivo ja luottamus – sielun vakuuttuneisuus, joka toimii ankkurina halki elämän myrskyjen.

Vapaa tahto merkitsee sitä, että epäonnistuminen ei koskaan merkitse loppua

Ollessani kuudennella luokalla meillä oli mainio opettaja, joka aina haastoi meitä. Eräänä päivänä hän esitti meille tämän kysymyksen seisoessaan jonkin matkan päässä seinästä: kuinka monta puoliväliin kohti seinää kulkemista minulta tarvitaan, jotta saavutan seinän? Oli monia arvauksia, mutta hänen vastauksensa tyrmistytti meitä: en saavuta sitä koskaan.

Teoriassa puoliväliin kohti seinää kulkeminen joka askeleella tarkoittaa, että ihmisellä on aina puolet matkasta jäljellä. Et koskaan saavuta tuota seinää. Se oli todennäköisesti ensimmäinen oppituntini kvanttifysiikasta, lol. Mutta opettajan pointti liittyy vapaaseen tahtoon, ja pointti on se, että sinulla on aina valinnanvara tässä elämässä. Epäonnistuminen ei koskaan merkitse loppua, aina on jotakin muuta.
Edes kuolema ei ole loppu. Raamattu puhuu tulevasta ajasta, jolloin Jeesus hallitsee kuninkaana kansakuntia. Se puhuu siitä, että hallitsemme Hänen kanssaan. Sitten mainitaan 'tulevat maailmanajat'. Kuolema ei ole loppu, sen on vain uuden oven avautuminen seuraavaan maailmanaikaan elämässä. Ikuinen Jumala, joka loi ikuisia olentoja Hänessä tarkoittaa, ettei ole sellaista asiaa kuin perimmäinen epäonnistuminen. On aina valintamahdollisuus, Hän on aina varautunut jokaiseen tilanteeseen.

Uskossamme puhumme siitä, että Jumala avaa tai sulkee oven. On myös kuultu ilmaus 'kun Jumala sulkee oven, Hän avaa ikkunan'. On aina yksi 'puoliväliin' vievä liike johonkin muuhun. Et voi pohjimmaltasi epäonnistua.

Absoluuttinen vapaa tahto on yksin Jumalan alaa: Hän tahtoi – ja maailmankaikkeus oli olemassa, Hän tahtoi – ja maapallo oli olemassa. Hän tahtoi – ja ihminen oli olemassa. Ihminen on luotu Hänen kuvakseen ja kaltaisekseen, siksi myös meille on annettu vapaa tahto, mutta koska olemme luotuja olentoja, vapaata tahtoamme käytetään Hän luomisensa rajoissa, niillä rajoitteilla. Mutta myös noiden vapauksien puitteissa. Emme koskaan tietäisi, mitä meillä on Hänessä, jos meillä ei olisi vapaata tahtoa.

Ef. 2: 8-10 kertoo meille, että olemme Jumalan 'teko', armosta uskon kautta pelastettuja. Kreikan sana 'teko' on 'poiema', mikä englanniksi kääntyy runoja tarkoittavalla sanalla. Paavali kirjoitti: "Sillä me olemme hänen tekonsa (engl. runonsa), luodut Kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä varten, jotka Jumala on (Isä) edeltäpäin valmistanut, että me niissä vaeltaisimme."

Olemme Jumalan runoja, vapaalla tahdolla voimaannutettuja vaeltamaan niissä, jotka Hän en valmistanut ennen maailman syntyä – käyttäkäämme luottavaisesti vapaata tahtoamme Hänessä.
Uusi aihe ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,
John Fenn/LL